

Amtsrepartitionsfonden for at faae Underretning om, hvorvidt Forskud kan erholdes, vil der hurtigt ad administrativ Vej paa anden Maade kunne gøres Udvei til dette Beløb, som ikke kan blive særdeles betydeligt; sfføndt det vel kan løbe op til ikke faa hundrede Rigsdaler. Det forekommer mig at have nogen Betænkelse at give en generel Anvisning paa Statskassen; og det kunde heller ikke her indrømmes af mig, uden efter Correspondance med Finansministeren, hvorefter jeg ikke anstaae det for fornødent at opholde denne Sag.

Umsgaard: Da den ærede Indenrigsminister har anbefalet de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, skal jeg ikke opholde mig derved, og da han tidligere har givet Udfigt til, at de fornødne Penge i de Tilfælde, hvor Amtsrepartitionsfonden ingen Beholdning maatte have, muligens ad administrativ Vej eller paa anden Maade kunne tilveiebringes, skal jeg heller ikke opholde mig videre herved. Der er kun endnu et enkelt Punkt, hvorom jeg skal tillade mig at forespørge hos den ærede Indenrigsminister. Det angaaer enkelte Udgifter, som Valgbestyrelsens Formand har til Skriveri osv., og som ikke ere ganske ubetydelige. Det er et temmelig omfattende Arbejde, der almindeligt paahviler Valgbestyrelsens Formand, saaledes som Tingene nu ere indrettede, og det vil blive meget betydeligere endnu, naar hele dette Regnskabsvæsen og især Indkrævnningen af de forfjellige smaa Summer hos Communalbestyrererne ogsaa skal overdrages til ham. Jeg har i de 5 Aar, i hvilke jeg har været Valgbestyrelsens Formand i 6te Landstingskreds, erfaret, at de Udgifter, der medgaae til Skriveri osv., ere temmelig betydelige; men jeg har hidindtil dog ikke forlangt nogen Udgift i denne Anledning godtgjort med Undtagelse af nogle Trykningsomkostninger. Jeg er imidlertid overbevist om, at sfige Udgifter ikke for Fremtiden ville kunne afholdes med mindre end 100 Rd. om Aaret. Nu kan man vel sfige: 100 Rd. er ingen betydelig Sum, og samme Tanke har jeg høvt, men paa den Maade er jeg nu kommen saavidt, at naar jeg vil have mit Contoir i den Orden, hvori jeg har det, saa at ingen Sag ligger længere

end i det Høieste 3 Dage ved Amtet, maa jeg foruden det Beløb, jeg har til Contoirhold, endvidere give $\frac{1}{4}$ af hele min Gage til Contoirhold. Jeg kan godt finde mig i, at en Mand skal overtage de Arbejder, han selv kan udføre, omendssfføndt de ikke nærmest henhøre til hans Embede, men at han tillige skal betale derfor, synes mig at være vel meget. Jeg vilde nu forespørge hos den meget ærede Indenrigsminister, om disse Udgifter til Skriveri osv. kunne indbefattes under Udgifterne i § 1, eller om der ikke behøves en særegen Tilføielse til Paragraphen desangaaende.

Indenrigsministeren: Jeg er aldeles enig med den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, og jeg troer, at jeg allerede i mit foregaaende Foredrag omtalte, at man ikke kan forlange, at Valgbestyrelsens Formand skal have positive Udgifter, som han ikke kan forandre repareret. Det bliver maaskee fornødent, at han affønder det omtalte Skriveri, lader det udføre af en eller to bestemte Personer, der derpaa kunne indgive Regning for deres Arbejder og derfor tilstaaes en passende Betaling. Det følger efter Ministeriets Anskuelse, først ligefrem af Forholdenes Natur, at disse Udgifter maae ansees for at henhøre til den Art Forskud, som Amtsrepartitionsfonden maa først afholde og som senere maa repareres med de øvrige Udgifter. Det forekommer mig dernæst ogsaa, at Udtrykkene i § 1 ere sfaa almindelige, at der sfler ingen Tvivl kan være derom, de tilstede netop denne Fortolkning, som ligger i Forholdenes Natur. Der staaer nemlig, at som Omkostninger ved Landstingsvalgene blive ikke alene at beregne de Valgmændene og Valgbestyrelsernes Medlemmer tilkommende Diæter, men ogsaa Omkostningerne ved Valglisternes Berigtigelse, Avertissementer, Trykning m. V. Disse Ord med Videre forekomme mig her at maatte ganske simpelt hjemle enhver positiv Udgifts Udredelse, som isølge selve Forholdenes Bessaffenhed er fornøden. Det vilde og være beklageligt, da der et ere mange Mænd, der egne sig til at forestaae Valgene, at man skulde paaføre dem saadanne positive Udgifter, som, hvis de ikke kunne erholde dem godtgjorte, vilde gjøre dem utilboies